

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

03 | 08 | 2026

Spis treści

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW 5

Korekta rentowności w grupie kapitałowej jako korekta cen transferowych	5
Ustalenie, czy zmiana terminu płatności wymaga wystawienia faktury korygującej, o której mowa w art. 106j ustawy VAT	7

II. WYBÓR ORZECZEŃ 10

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na grodzice	10
Skutki podatkowe w CIT sprzedaży nieruchomości przez administratora hipoteki	10
Warunki uznania udzielania pożyczek przez spółkę spółce celowej za czynności sporadyczne w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT,	10
Zasady rozliczenia ulgi B+R w ramach PGK	11
Brak uznania powiatu za podatnika VAT przy aporcie sprzętu medycznego, wyposażenia oraz nakładów inwestycyjnych do komunalnej spółki z o.o. (szpitala).	11
Zasady opodatkowania PIT wypłaty dodatkowego wynagrodzenia dla wspólników na podstawie art. 159 KSH	12
Usługa dostarczania danych z sensorów zlokalizowanych w konkretnym położeniu geograficznym stanowi usługę związaną z nieruchomością	12
Zasady ustalenia kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia akcji nabytych wcześniej w ramach wymiany udziałów	13
Sposób wyliczenia współczynnika procentowego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 3 ust. 4 ustawy CIT	13
Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości zbiorników pompowni	14
Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości umocnienia skarpy, stanowiącego samodzielną strukturę techniczną o funkcji stabilizującej	14
Spektakli artystycznych o tematyce erotycznej transmitowanych za pośrednictwem Internetu nie można uznać za usługi kulturalne w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT.	14

III. WYBÓR INTERPRETACJI 17

Skutki podatkowe w CIT transferu zawodnika do innego klubu	17
Kwestia opodatkowania VAT na terytorium kraju świadczenia usług konsultingowych na rzecz kontrahenta z siedzibą poza UE	18

Spis treści

Kwestia uznania usługi za usługę turystyki oraz ustalenia podstawy jej opodatkowania VAT.	19
Ustalenie, czy w przypadku wystawienia faktury ustrukturyzowanej, na której wskazano prawidłowego nabywcę i jego NIP, ale popełniono błąd w danych jednostki organizacyjnej wskazanej jako podmiot trzeci, korekta powinna nastąpić poprzez wystawienie faktury korygującej „do zera”.	20
Obowiązek zgłoszenia przez bank na formularzu NIP-2 wszystkich posiadanych rachunków bankowych	21
Sam fakt prowadzenia działalności polegającej na land development, obejmującej nabywanie, przygotowanie i sprzedaż nieruchomości gruntowych, nie wyklucza możliwości wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek	21
Brak terminowego dokonania wpłaty pierwszej raty zaliczki uproszczonej nie skutkuje utratą prawa do zaliczek uproszczonych w całym roku podatkowym	22
Kwestia zwolnienia z VAT oraz zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej wystawiania spektakli artystycznych o tematyce erotycznej na portalu internetowym, za które otrzymywane jest wynagrodzenie w postaci honorariów	22
Skutki na gruncie tzw. estońskiego CIT dokonania podziału przez wydzielenie ZCP	23
Ocena prawidłowości modelu akceptacji faktur wystawionych w imieniu i na rzecz dostawców. Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z takich faktur . . .	25
Skutki podatkowe w CIT wyburzenia (fizyczna likwidacja) budynku w celu realizacji nowej inwestycji budowlanej	26

ROZDZIAŁ I

KOMENTARZ EKSPERTÓW

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Korekta rentowności w grupie kapitałowej jako korekta cen transferowych,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 czerwca 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.222.2026.2.MF

W czerwcu 2026 r. Dyrektor KIS wydał interpretację indywidualną dotyczącą skutków podatkowych mechanizmu wyrównania rentowności stosowanego pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz możliwości zakwalifikowania takich rozliczeń jako korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT.

Sprawa dotyczyła trzech spółek należących do jednej grupy kapitałowej, które współpracowały w zakresie sprzedaży produktów oraz usług finansowych na rynku polskim. W ramach przyjętych porozumień jedna ze spółek wspierała pozostałe podmioty w realizacji określonych celów sprzedażowych i finansowych. Jednocześnie strony uzgodniły mechanizm okresowego wyrównywania rentowności poprzez rozliczanie tzw. kwot wyrównawczych.

Kwoty wyrównawcze były ustalane po zakończeniu okresu rozliczeniowego, na podstawie rzeczywistych danych finansowych, obejmujących m.in. poziom przychodów, kosztów oraz osiągniętych wskaźników rentowności. Wnioskodawcy wskazali, że na moment ustalania warunków współpracy ostateczne wartości tych parametrów nie były znane, a sam mechanizm miał służyć dostosowaniu rentowności do poziomu zgodnego z zasadą ceny rynkowej.

W ocenie wnioskodawców kwoty wyrównawcze nie stanowiły wynagrodzenia za odrębne świadczenie ani nowej transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi, lecz były elementem przyjętego wcześniej mechanizmu rozliczeń. Podkreślili oni, że ostateczna wysokość korekty zależy od rzeczywistych danych finansowych, takich jak osiągnięte przychody, poniesione koszty czy poziom wskaźników rentowności, które są znane dopiero po zakończeniu okresu rozliczeniowego. W ich ocenie rozliczenia te spełniały przesłanki korekty cen transferowych określone w art. 11e ustawy CIT, ponieważ wynikały z wcześniej ustalonych warunków współpracy, miały charakter następczy (ex post) i służyły wyłącznie „urynkowieniu” rozliczeń pomiędzy podmiotami powiązanymi.

Dyrektor KIS w pełni podzielił stanowisko wnioskodawców. Organ potwierdził, że mechanizm wyrównania dochodowości spółek w opisanym modelu stanowi korektę cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT. Podkreślił jednocześnie, że warunki współpracy zostały ustalone na poziomie odpowiadającym warunkom rynkowym, natomiast potrzeba dokonania korekty wynikała z poznania rzeczywistych danych finansowych dopiero po zakończeniu okresu rozliczeniowego. Organ zwrócił również uwagę na konieczność spełnienia pozostałych warunków przewidzianych dla korekt cen transferowych, w tym odpowiedniego udokumentowania rozliczeń pomiędzy stronami.

W konsekwencji kwoty wyrównawcze powinny być ujmowane poprzez zmianę wysokości przychodów albo kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, którego korekta dotyczy, pod warunkiem spełnienia ustawowych przesłanek dla korekt cen transferowych.

Organ przypomniał przy tym, że pojęcie ceny transferowej obejmuje nie tylko cenę za towar lub usługę, lecz również wynik finansowy, wskaźnik finansowy albo inny rezultat finansowy warunków ustalonych pomiędzy podmiotami powiązanymi. Jest to istotny element omawianego rozstrzygnięcia, ponieważ potwierdza, że korekta rentowności może zostać uznana za korektę ceny transferowej także wtedy, gdy nie odnosi się bezpośrednio do ceny konkretnego towaru lub usługi, lecz wpływa na ostateczny rezultat finansowy uzyskiwany przez podmioty powiązane.

Z tego względu korekta rentowności, jeżeli służy urynkowieniu rozliczeń i wynika z mechanizmu przyjętego pomiędzy stronami, może mieścić się w reżimie art. 11e ustawy CIT.

KOMENTARZ EKSPERTA

Omawiana interpretacja jest szczególnie istotna dla grup kapitałowych stosujących modele rozliczeń oparte na docelowej rentowności. W wielu przypadkach ceny transferowe ustalane są w trakcie roku na podstawie założeń budżetowych, natomiast faktyczna rentowność może zostać zweryfikowana dopiero po zamknięciu okresu rozliczeniowego. Omawiane rozstrzygnięcie potwierdza, że korekty oparte na danych rzeczywistych mogą spełniać warunki określone w art. 11e ustawy CIT.

Nie oznacza to jednak, że każde wyrównanie wyniku pomiędzy podmiotami powiązanymi automatycznie będzie korektą cen transferowych. Kluczowe pozostaje spełnienie przesłanek z art. 11e ustawy CIT. W szczególności już w trakcie roku warunki transakcji kontrolowanych powinny być ustalone na poziomie, jaki przyjęłyby podmioty niepowiązane, a potrzeba korekty powinna wynikać ze zmiany istotnych okoliczności albo z poznania rzeczywistych kosztów lub przychodów będących podstawą kalkulacji ceny transferowej. Ważne jest również posiadanie odpowiednich oświadczeń albo dowodów księgowych potwierdzających dokonanie korekty przez drugą stronę.

Interpretację należy ocenić pozytywnie. Zwiększa ona pewność prawa dla podatników stosujących mechanizmy wyrównania rentowności oraz potwierdza, że odpowiednio zaprojektowane i udokumentowane korekty mogą być rozliczane jako korekty cen transferowych, a nie jako odrębne świadczenia lub inne rozliczenia handlowe. Jednocześnie podkreśla znaczenie właściwego przygotowania modeli cen transferowych oraz określania zasad kalkulacji rentowności i dokonywania korekt już na etapie wdrażania tych modeli.

ANNA JAWORSKA
doradca podatkowy

MATEUSZ PIETRZAK
doradca podatkowy

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Ustalenie, czy zmiana terminu płatności wymaga wystawienia faktury korygującej, o której mowa w art. 106j ustawy VAT,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 lipca 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.365.2026.1.MM

Spółka wystawia faktury ustrukturyzowane w KSeF, w których wskazuje nabywcom termin zapłaty należnego jej wynagrodzenia. Zdarzają się jednak sytuacje, w których termin ten okazuje się nieprawidłowy. Spółka wskazała dwa przykłady tego typu zdarzeń.

Pierwszy przypadek dotyczy sytuacji, gdy faktura pierwotna już w momencie jej wystawienia zawiera błędny termin płatności, niezgodny z ustaleniami z kontrahentem (błąd pierwotny). Drugi przypadek dotyczy zmiany terminu płatności w wyniku ustaleń z nabywcą dokonanych po wystawieniu faktury (błąd następczy). W żadnym z tych przypadków nie dochodzi do modyfikacji kwot na fakturze.

Spółka powzięła wątpliwość, czy w opisanych przypadkach jest zobowiązana do wystawienia faktury korygującej. Jej zdaniem obowiązek taki nie występuje ani w odniesieniu do faktur wystawianych w KSeF, ani do faktur wystawianych poza tym systemem. Termin płatności nie jest bowiem obowiązkowym elementem faktury wskazanym w art. 106e ustawy VAT. W ocenie Spółki jego zmiana nie powoduje zatem konieczności wystawienia faktury korygującej.

Dyrektor KIS nie zgodził się z tym stanowiskiem. Z jednej strony wskazał, że każdy błąd stwierdzony w fakturze ustrukturyzowanej, w tym błąd dotyczący elementów fakultatywnych, powinien zostać skorygowany poprzez wystawienie faktury korygującej. Z drugiej strony stwierdził jednak, że podatnik, pomimo że powinien wystawić taką fakturę, nie ma w tym zakresie obowiązku. Jednocześnie organ podkreślił, że faktura nie może wprowadzać jej odbiorcy w błąd. W rezultacie Dyrektor KIS uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe.

KOMENTARZ EKSPERTA

Pomimo że końcowe stanowisko Dyrektora KIS jest w mojej ocenie zasadne, a organ nie mógł wydać odmiennego rozstrzygnięcia, przedstawiona przez niego argumentacja jest wewnętrznie niespójna. Dyrektor KIS wskazał bowiem, że wystawienie faktury korygującej nie stanowi obowiązku podatnika (co odpowiadało stanowisku Spółki). Jednocześnie stwierdził, że jest to jego „powinnością, jeśli zawarte informacje dodatkowe w fakturze są danymi istotnymi dla stron transakcji”. W konsekwencji Dyrektor KIS uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe, pomimo że jednocześnie przyznał mu rację. Jak sądzę, mogło to wynikać z uwzględnienia skutków dla codziennej praktyki gospodarczej, a także ze sposobu sformułowania pytania, w którym Spółka posłużyła się zwrotem „wymaga wystawienia” faktury korygującej.

Uważam jednak, że biorąc pod uwagę brzmienie art. 106j ust. 1 pkt 5 ustawy VAT, nieuprawnione byłoby przyjęcie, że podatnik w ogóle nie ma obowiązku korygowania tego rodzaju błędów. Przepis ten wskazuje bowiem, że fakturę korygującą wystawia się w przypadku stwierdzenia pomyłki w jakiegokolwiek pozycji faktury. Dotyczy to zatem zarówno danych, których zamieszczenie na fakturze jest obowiązkowe, jak i informacji fakultatywnych, które podatnik zdecydował się wskazać dobrowolnie.

Co istotne, prawidłowe określenie terminu płatności na fakturze może mieć istotne znaczenie z perspektywy przepisów VAT dotyczących tzw. ulgi na złe długi. Przepisy te zobowiązują nabywcę do zmniejszenia odliczonego VAT, jeżeli nie zapłacił sprzedawcy całości lub części należności wynikającej z faktury. Okres rozliczeniowy, w którym nabywca powinien dokonać takiej korekty, ustala się między innymi na podstawie terminu płatności określonego na fakturze, zgodnie z art. 89b ust. 1 ustawy VAT. Podobnie wygląda sytuacja w przypadku korzystania z ulgi na złe długi przez sprzedawcę.

Stąd, błędne wskazanie terminu płatności na fakturze może zatem wywołać istotne skutki podatkowe zarówno po stronie sprzedawcy, jak i nabywcy. Z mojej praktyki wynika, że organy podatkowe, weryfikując prawidłowość rozliczenia ulgi na złe długi, w pierwszej kolejności sprawdzają termin płatności wynikający właśnie z faktury.

Jeżeli należność wynikająca z faktury zostanie w całości uregulowana w terminie, który nie będzie uprawniał ani zobowiązywał stron do dokonania korekty VAT z tytułu ulgi na złe długi, pozostawienie na fakturze błędnej daty płatności nie powinno co do zasady powodować negatywnych skutków podatkowych, w tym karno-skarbowych. Decyzja o sposobie postępowania w takim przypadku należy jednak do podatnika. Niemniej jednak, jednoznaczne przyjęcie, że błędnego terminu płatności nigdy nie trzeba korygować (jak utrzymywała Spółka), nie jest w mojej ocenie uzasadnione.

EWELINA CHYLIŃSKA
starszy konsultant

ROZDZIAŁ II

WYBÓR ORZECZEŃ

**SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH
ORAZ TSUE**

II. WYBÓR ORZECZEŃ

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na grodzice,

wyrok NSA z 22 lipca 2026 r., sygn. II FSK 1131/23

Pojedyncza grodzica stalowa, spełniająca kryteria kompletności i zdolności do użytku oraz przeznaczona do wielokrotnego wykorzystywania na różnych budowach (również w magazynowaniu), może stanowić samodzielny składnik majątku. Tym samym w przypadku nabycia pojedynczej grodzicy o wartości nieprzekraczającej 10.000 zł, podatnik jest uprawniony do bezpośredniego zaliczenia wydatku do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16d ust. 1 ustawy CIT w miesiącu oddania jej do używania (co obejmuje także przyjęcie do magazynu w stanie gotowości do wykorzystania), bez konieczności wprowadzania jej do ewidencji środków trwałych.

Skutki podatkowe w CIT sprzedaży nieruchomości przez administratora hipoteki,

wyrok NSA z 22 lipca 2026 r., sygn. II FSK 1133/23

Administrator hipoteki, działający na podstawie art. 7 ust. 1a ustawy o obligacjach, wykonuje prawa i obowiązki wierzyciela hipotecznego we własnym imieniu, lecz na rachunek obligatariuszy. Tym samym kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości nabytej uprzednio w postępowaniu egzekucyjnym – przeznaczona w całości na zaspokojenie roszczeń obligatariuszy – nie stanowi dla administratora hipoteki przychodu podatkowego.

Warunki uznania udzielania pożyczek przez spółkę spółce celowej za czynność sporadyczną w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT,

wyrok NSA z 16 lipca 2026 r., sygn. I FSK 1469/23

Działalność polegająca na wielokrotnym, planowym i długotrwałym finansowaniu spółki celowej w drodze oprocentowanych pożyczek wypłacanych w transzach, stanowiąca w początkowej, wieloletniej fazie projektu inwestycyjnego jedyny element aktywności gospodarczej podatnika oraz kluczowy warunek uruchomienia przyszłej działalności operacyjnej (opodatkowanej), nie ma charakteru transakcji pomocniczych (sporadycznych) w rozumieniu art. 90 ust. 6 pkt 2 ustawy VAT. W konsekwencji obrót z tytułu odsetek od takich pożyczek podlega uwzględnieniu przy kalkulacji proporcji odliczenia podatku naliczonego, o której mowa w art. 90 ust. 3 ustawy VAT, a przed uzyskaniem pierwszych obrotów opodatkowanych nakłada na podatnika obowiązek stosowania proporcji szacunkowej (art. 90 ust. 8 ustawy VAT).

Zasady rozliczenia ulgi B+R w ramach PGK,

wyrok NSA z 16 lipca 2026 r., sygn. II FSK 1128/23

Skoro na gruncie art. 1a ust. 1 ustawy CIT status podatnika przysługuje wyłącznie PGK, a nie tworzącym ją spółkom, to uprawnienie do pomniejszenia podstawy opodatkowania o koszty kwalifikowane z tytułu ulgi badawczo-rozwojowej realizowane jest globalnie na poziomie grupy, po ustaleniu jej łącznego dochodu stanowiącego sumę dochodów i strat poszczególnych spółek. W konsekwencji kwota odliczenia przysługującego PGK nie jest limitowana wysokością jednostkowego dochodu osiągniętego przez spółkę, która dany koszt faktycznie wygenerowała, a okoliczność wykazania przez taką spółkę jednostkowej straty podatkowej za dany rok nie pozbawia PGK prawa do ujęcia tych kosztów w deklaracji zbiorczej grupy.

Wewnętrzne rozliczenia i płatności z tytułu realizacji wspólnych projektów badawczo-rozwojowych, dokonywane pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład tej samej PGK, pozostają neutralne dla prawa PGK do skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej. Sytuacja, w której jedna spółka z grupy finansuje (płaci wynagrodzenie za) prace B+R wykonywane przez inną spółkę z tej samej grupy, nie stanowi „zwrotu kosztów” w rozumieniu art. 18d ust. 5 ustawy CIT, gdyż pojęcie to odnosi się wyłącznie do definitywnego i zewnętrznego sfinansowania wydatków (np. w formie dotacji), w wyniku którego podatnik (PGK) nie ponosi ekonomicznego ciężaru prowadzonej działalności.

Brak uznania powiatu za podatnika VAT przy aporcie sprzętu medycznego, wyposażenia oraz nakładów inwestycyjnych do komunalnej spółki z o.o. (szpitala),

wyrok NSA z 15 lipca 2026 r., sygn. I FSK 1886/23

Czynność wniesienia przez powiat wkładu niepieniężnego (aportu) w postaci sprzętu medycznego, wyposażenia oraz nakładów inwestycyjnych do jednoosobowej spółki z o.o., powołanej i kontrolowanej przez ten powiat w celu realizacji zadań własnych w zakresie promocji i ochrony zdrowia, nie podlega opodatkowaniu VAT. W takim przypadku powiat nie działa w charakterze podatnika VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, lecz jako organ władzy publicznej korzystający z wyłączenia, o którym mowa w art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Cywilnoprawna forma dokonania aportu nie przesądza automatycznie o komercyjnym charakterze transakcji, jeżeli czynność ta służy wyłącznie realizacji publicznoprawnych zadań użyteczności publicznej za pośrednictwem spółki komunalnej.

Zasady opodatkowania PIT wypłaty dodatkowego

wynagrodzenia dla wspólników na podstawie art. 159 KSH,

wyrok NSA z 15 lipca 2026 r., sygn. II FSK 1115/23

Świadczenia pieniężne wypłacane wspólnikom regularnie i w stałej wysokości, rzekomo na podstawie art. 159 KSH (jako szczególne korzyści), które w rzeczywistości stanowią formę dodatkowego docenienia ich za bieżącą pracę lub zarządzanie spółką, nie mogą być kwalifikowane jako przychody z udziału w zyskach osób prawnych. Tego typu wypłaty, dokonywane w oderwaniu od wyniku finansowego spółki na rzecz osób świadczących pracę lub usługi zarządzania, stanowią odpowiednio przychód ze stosunku pracy oraz przychód z działalności wykonywanej osobiście, podlegający opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

Usługa dostarczania danych z sensorów zlokalizowanych w konkretnym położeniu geograficznym stanowi usługę związaną z nieruchomością,

wyrok NSA z 14 lipca 2026 r., sygn. I FSK 2168/23

Przepis art. 28e ustawy VAT należy interpretować w ten sposób, że usługa związana z nieruchomością powinna mieć następujące cechy: powinna odnosić się do konkretnie określonej nieruchomości, czyli takiej, która jest identyfikowalna co do jej indywidualnego położenia na powierzchni ziemi. Przedmiotem usługi powinna być skonkretyzowana nieruchomość lub usługa powinna być świadczona na lub wobec konkretnej nieruchomości, a nie jakiegokolwiek. Ta konkretna nieruchomość powinna być wpisana w istotę świadczonej usługi, być jej centralnym elementem, tkwić w niej samej, nadając główny sens usłudze i determinować jej treść, co należy rozumieć w ten sposób, że usługa może być wykonana tylko i wyłącznie w bezpośrednim związku z tą, a nie inną nieruchomością. Zmiana takiego miejsca, polegająca na ukierunkowaniu usługi na inną nieruchomość, powinna niweczyć istotę i sens pierwotnie świadczonej usługi. Bez konkretnie oznaczonej nieruchomości dana usługa nie ma racji bytu, nie jest możliwe jej świadczenie.

Oceniając według powyższych kryteriów usługę dostarczania danych z sensorów zlokalizowanych na terytorium Ukrainy, należy uznać, że stanowi ona usługę związaną z nieruchomością. W umowie z podmiotem ukraińskim podana jest bowiem dokładna lokalizacja sensorów, która bez zgody usługobiorcy nie może być zmieniana. Długość i szerokość geograficzna lokalizacji, w których znajdują się sensory, jest w umowie podana z dokładnością do pięciu miejsc po przecinku. Sensory stanowią konstrukcje na stałe przytwierdzone do gruntu. Dane dostarczane przez wykonawcę są ściśle związane z lokalizacją sensora. Sensory są wyposażone w precyzyjne mierniki położenia i czasu wykonywania obserwacji. Elementy położenia i czasu są składową każdego pomiaru obiektu kosmicznego, zdjęć nieba, na których jest obserwowany dany obiekt w ruchu w postaci ścieżki lub punktu. Precyzja miejsca i czasu pomiaru obiektu stanowi o precyzji wyznaczania położenia obiektu w przestrzeni kosmicznej względem miejsca obserwacji. Zatem lokalizacja geograficzna sensora jest bardzo ważna z punktu widzenia świadczenia usług dostarczanych dla podmiotu polskiego. Pozyskiwanie danych musi odbywać się dokładnie z tych konkretnych miejsc, a dane pomiarowe z sensorów, które byłyby ulokowane gdzie indziej, byłyby nieużyteczne. A zatem istota tej usługi dotyczy konkretnej nieruchomości.

Zasady ustalenia kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia akcji nabytych wcześniej w ramach wymiany udziałów,

wyrok WSA w Warszawie z 21 lipca 2026 r., sygn. III SA/Wa 325/26

Przepisy ustawy CIT regulują w szczególności sposób kwestie wydatków poniesionych przez spółkę nabywającą udziały lub akcje w ramach wymiany udziałów. Skoro w analizowanej sprawie mamy do czynienia z transakcją wymiany udziałów, to właściwym przepisem dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów przy zbyciu akcji przez bank jest art. 16 ust. 1 pkt 8e ustawy CIT. Tym samym, koszt uzyskania przychodów bank powinien ustalić w wysokości wartości nominalnej udziałów własnych wydanych w zamian za przedmiot aportu. Treść tego przepisu jest jasna i nie budzi żadnych wątpliwości. Ponadto w postępowaniu interpretacyjnym sąd nie ma kompetencji do odmowy zastosowania danego przepisu prawa, nawet gdyby dostrzegł jego niezgodność z przepisami dyrektywy unijnej.

Sposób wyliczenia współczynnika procentowego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 3 ust. 4 ustawy CIT,

wyrok WSA w Gliwicach z 21 lipca 2026 r., sygn. I SA/GI 1296/25

Przepis art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy CIT dotyczy sytuacji, gdy co najmniej 50% wartości aktywów spółki zależnej bezpośrednio lub pośrednio stanowią nieruchomości położone na terytorium Polski. Przepis odnosi się więc do aktywów posiadanych bezpośrednio lub pośrednio, co nakazuje konsekwentne i symetryczne podejście do proporcji – zarówno w liczniku, w którym będzie wartość nieruchomości, jak i w mianowniku, w którym będą aktywa ogółem tej spółki, która będzie nabywana. Sens tego przepisu można wyinterpretować zarówno systemowo poprzez odwołanie się do ustawy o rachunkowości, która definiuje pojęcie aktywów, jak również przez odwołanie się do wykładni celowościowej.

Oznacza to, że prawidłowe jest stanowisko, zgodnie z którym współczynnik procentowy, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy CIT, powinien być obliczony jako proporcja sumy wartości nieruchomości/praw do nieruchomości położonych na terytorium Polski, posiadanych bezpośrednio przez podmiot oraz wartości nieruchomości/praw do nieruchomości położonych na terytorium Polski posiadanych pośrednio również przez ten podmiot z uwzględnieniem wielkości posiadanego udziału, do wartości wszystkich aktywów tego podmiotu. Dla ustalenia wartości nieruchomości/praw do nieruchomości posiadanych pośrednio, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy CIT, należy brać pod uwagę wartość bilansową tych nieruchomości/praw do nieruchomości posiadanych pośrednio, tj. wartość wynikającą z bilansów podmiotów zależnych sporządzonych na dzień wskazany w tych przepisach, z uwzględnieniem udziału procentowego w tych spółkach zależnych.

Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości zbiorników pompowni,

wyrok WSA w Łodzi z 20 lipca 2026 r., sygn. I SA/Łd 224/26

Otwarte zbiorniki żelbetowe służące do gromadzenia wody, powstałe w wyniku robót budowlanych, stanowią budowlę w rozumieniu poz. 6 załącznika nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Użyte w tym przepisie pojęcie „materiały w postaci ciekłej” obejmuje również wodę, gdyż na gruncie językowym woda jest cieczą i substancją, a w konsekwencji mieści się w zakresie pojęciowym materiału.

Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości umocnienia skarpy, stanowiącego samodzielny strukturę techniczną o funkcji stabilizującej,

wyrok WSA w Łodzi z 20 lipca 2026 r., sygn. I SA/Łd 230/26

Konstrukcja w postaci kratownicy wypełnionej żwirem lub glebą, ułożona na skarpie w celu jej wzmocnienia i zapobieżenia osuwaniu się gruntu, wzniesiona w wyniku robót budowlanych, stanowi budowlę w rozumieniu poz. 20 załącznika nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jako konstrukcja oporowa (wsporcza). O kwalifikacji obiektu decyduje jego techniczna funkcja polegająca na przeciwstawianiu się naporowi gruntu, niezależnie od braku dosłownego wymienienia nazwy „umocnienie skarpy” w treści załącznika.

Spektakli artystycznych o tematyce erotycznej transmitowanych za pośrednictwem Internetu nie można uznać za usługi kulturalne w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT,

wyrok WSA w Krakowie z 14 lipca 2026 r., sygn. I SA/Kr 377/26

Dokonując oceny, czy usługi polegające na wystawianiu za pomocą Internetu, portalu do tego specjalnie przeznaczonego, online, spektakli/pokazów artystycznych o tematyce erotycznej korzystają ze zwolnienia od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT, należy uwzględnić cel, w jakim zostało wprowadzone zwolnienie z VAT dla usług kulturalnych. Celem wprowadzenia tego zwolnienia było obniżenie kosztów dostępu do kultury i dziedzictwa narodowego. Zwolnieniem objęte miały być usługi świadczone w interesie publicznym.

W kontekście orzecznictwa słusznie akcentuje się, że przez interes publiczny należy rozumieć odwołanie się do wartości, które są wspólne i ważne dla całego społeczeństwa, a także dla przyszłych pokoleń. Pokazów o charakterze erotycznym, gdzie przekazem przewodnim jest erotyka życia codziennego czy zbliżona tematyka, nie można rozpatrywać w wymiarze kultury czy utrwalonego dorobku ludzkości, przekazywanego z pokolenia na pokolenie. Także okoliczność, że usługi przybierają formę autorskich pokazów, spektakli o charakterze erotycznym stanowiących sztukę, nie wskazuje automatycznie, że stanowią one usługi kulturalne, korzystające ze zwolnienia od podatku.

Erotyka jest ważnym elementem życia człowieka, niemniej nie oznacza to, że pokazy o tematyce erotycznej mają umożliwić dostęp do kultury, wzbogacić życie kulturalne człowieka i społeczeństwa, w którym żyje, a szerzenie, nawet w postaci sztuki, zachowań seksualnych właściwych dla różnych części świata stanowi przejaw kultury i dziedzictwa narodowego. W widowisku/spektaklu o tematyce erotycznej sceny erotyczne są tylko środkiem przekazu, a nie utworem samym w sobie. W takim spektaklu sama treść przekazu to temat erotyczny, a pozostałe elementy takie jak taniec, oprawa muzyczna to tylko środek wyrazu i wzmocnienie głównych treści. A zatem, spektakle takie nie mogą korzystać ze zwolnienia od VAT jako usługi kulturalne.

ROZDZIAŁ III

WYBÓR INTER- PRETACJI PODATKOWYCH

III. WYBÓR INTERPRETACJI

Skutki podatkowe w CIT transferu zawodnika do innego klubu,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-2.4010.165.2026.3.EWJ

Transfer zawodnika wiąże się z przeniesieniem praw do korzystania z usług sportowca i stanowi świadczenie usług. Natomiast otrzymanie wynagrodzenia za transfer zawodnika stanowi ekwiwalent za nabycie praw umożliwiających grę zawodnika w nowym klubie. Wobec powyższego należy uznać, że przeniesienie praw do dysponowania usługami zawodnika, w zamian za określony ekwiwalent (wynagrodzenie), jest utożsamiane z wynagrodzeniem dla klubu, które w całości powinno być rozpoznane w przychodach. Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem, że otrzymanie ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika nie stanowi zapłaty za usługę oraz że przychód powstanie w momencie wystawienia faktury. Przychody z transferu zawodnika stowarzyszenie powinno rozpoznać w dacie wykonania usługi, nie później jednak niż na dzień wystawienia faktury albo uregulowania należności, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi najwcześniej.

Z regulacji art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT wynika, że podstawowym kryterium zastosowania przewidzianego w nim zwolnienia podatkowego jest przeznaczenie przez podatnika osiągniętego przez niego dochodu na ściśle określone w nim cele preferowane, przy czym cele te muszą w sposób niebudzący wątpliwości wynikać z postanowień statutu danego podmiotu. Jednocześnie określenie „cel statutowy” oznacza cel, który został wyraźnie sprecyzowany w statucie danej osoby prawnej. Przepis ten nie zawiera natomiast wymogu, by wskazane w nim cele statutowe były głównymi czy też jedynymi celami działalności osoby prawnej.

Jednak, aby podatnik mógł skorzystać ze zwolnienia wynikającego z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, musi zadeklarować, że osiągnięty przez niego dochód w całości lub w części przeznaczy na cele statutowe preferowane przez ustawodawcę i na te cele go faktycznie wydatkuje. W przedmiotowej sprawie środki pozyskane z ekwiwalentu za transfer zawodnika zostaną w całości przeznaczone na realizację celów statutowych stowarzyszenia, w szczególności na szkolenie sportowe dzieci i młodzieży oraz działalność sportową. Zatem stowarzyszenie jest uprawnione do skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego określonego w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT.

Kwestia opodatkowania VAT na terytorium kraju świadczenia usług konsultingowych na rzecz kontrahenta z siedzibą poza UE,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 lipca 2026 r., sygn.

0113-KDIPT1-2.4012.451.2026.2.AJB

Do świadczonych przez wnioskodawcę usług konsultingowych, w ramach których wykonuje on usługi doradcze, nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia wynikające z art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT. W analizowanej sprawie zastosowanie ma/będzie miała ogólna zasada ustalania miejsca świadczenia wyrażona w art. 28b ust. 1 ustawy VAT, zgodnie z którą miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a ustawy VAT jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej.

Tym samym miejscem świadczenia przez wnioskodawcę usług jest miejsce siedziby działalności gospodarczej kontrahenta, tj. Brytyjskie Wyspy Dziewicze. Z kolei miejscem świadczenia ww. usług po redomicylacji będzie miejsce siedziby działalności gospodarczej kontrahenta znajdujące się po ww. redomicylacji w Republice Wysp Marshalla. Wobec powyższego świadczone przez wnioskodawcę usługi na rzecz kontrahenta nie podlegają i nie będą podlegały opodatkowaniu na terytorium Polski, gdyż miejscem ich świadczenia jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Brytyjskie Wyspy Dziewicze oraz będzie miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą będzie posiadał po redomicylacji siedzibę działalności gospodarczej, tj. Republika Wysp Marshalla.

W związku z tym, że świadczone przez wnioskodawcę usługi na rzecz kontrahenta z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych oraz po ww. redomicylacji w Republice Wysp Marshalla nie podlegają i nie będą podlegały opodatkowaniu VAT na terytorium Polski, to nie stanowią i nie będą stanowiły sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy VAT. Zatem przy ustalaniu prawa do zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ustawy VAT, nie uwzględnia się świadczenia usług, których miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju. W konsekwencji do wartości limitu zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy VAT, wnioskodawca nie powinien wliczać kwot z tytułu wykonania usług, które stosownie do art. 28b ustawy VAT nie podlegają i nie będą podlegały opodatkowaniu VAT na terytorium Polski.

Świadczone przez wnioskodawcę usługi, w ramach których również wykonuje on usługi doradcze, nie są i nie będą opodatkowane na terytorium kraju, zatem nie mieszczą i nie będą mieściły się w katalogu czynności opodatkowanych VAT na terytorium Polski. W związku z powyższym, w przypadku, gdy wnioskodawca świadczy/będzie świadczył wyłącznie usługi opisane we wniosku, które są/będą opodatkowane poza terytorium kraju i nie będzie wykonywał czynności, o których mowa w art. 113 ust. 13 ustawy VAT, których miejscem opodatkowania jest terytorium Polski, to nie ma/nie będzie miał obowiązku rejestracji jako czynny podatnik VAT.

Jednocześnie podkreślić należy, że co do zasady podatnik, który nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 113 ust. 13 ustawy VAT (których miejscem opodatkowania jest terytorium Polski) oraz nie przekroczył kwoty sprzedaży określonej na podstawie art. 113 ust. 1 lub ust. 9 ustawy VAT, ma prawo do korzystania z ww. zwolnienia do momentu przekroczenia tej kwoty. Natomiast w przypadku przekroczenia ww. kwoty z tytułu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu VAT na terytorium kraju lub gdy zacznie wykonywać czynności, o których mowa w art. 113 ust. 13 ustawy VAT podlegające opodatkowaniu na terytorium kraju, podatnik zobowiązany jest do dokonania rejestracji dla potrzeb podatku VAT na zasadach określonych w ustawie VAT.

Jakkolwiek miejsce opodatkowania przedmiotowych usług ustalane jest/będzie na podstawie art. 28b ustawy VAT, to jednakże ww. usługi nie są i nie będą świadczone na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej oraz nie są i nie będą świadczone na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Ponadto z okoliczności sprawy nie wynika, że wnioskodawca dokonuje lub będzie dokonywał wewnątrzwspólnotowej dostawy, wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz że wnioskodawca nabywa bądź będzie nabywał usługi, do których stosuje się art. 28b ustawy VAT. W związku ze świadczonymi usługami na rzecz kontrahenta z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych oraz Republiki Wysp Marshalla nie ma i nie będzie miał obowiązku zarejestrować się jako podatnik VAT-UE.

Kwestia uznania usługi za usługę turystyki oraz ustalenia podstawy jej opodatkowania VAT,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 lipca 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.346.2026.1.KAB

Z wniosku wynika, że jednym z obszarów działalności spółki jest organizowanie różnego rodzaju wydarzeń o charakterze sportowo-rekreacyjnym, w tym wydarzeń kilkudniowych. Usługi są skierowane do osób zainteresowanych zdrowym stylem życia. Celem uczestnictwa w wydarzeniu jest poprawa kondycji i sprawności fizycznej, zwiększenie świadomości na temat prawidłowo zbilansowanej diety oraz poprawa dobrostanu psychicznego i odpoczynek od codziennych obowiązków.

W skład usługi wchodzi dwa rodzaje świadczeń, tj. świadczenia własne, realizowane przez spółkę z wykorzystaniem zasobów własnych – tj. treningi, konsultacje i spotkania prowadzone przez przedstawicieli spółki, jej pracowników i współpracowników oraz świadczenia nabyte od podmiotów zewnętrznych – tj. pobyt i noclegi oraz wyżywienie w hotelu wraz z ewentualnym dostępem do infrastruktury hotelowej (np. SPA czy strefa basenów). Świadczenia od podmiotów zewnętrznych spółka nabywa przede wszystkim na podstawie umowy z danym hotelem/resortem, w którym ma zostać zrealizowane wydarzenie. Na podstawie umowy hotel zobowiązuje się do zapewnienia spółce zakwaterowania i wyżywienia oraz wynajmu sal na wykłady i treningi (wszystko dla określonej liczby osób zgodnie z zasadami kalkulacji ustalonymi w danej umowie) oraz ewentualnych dodatkowych elementów, jeśli takie zostaną ustalone przez strony.

Spółka nabywa ww. usługi na rzecz uczestników we własnym imieniu i na własny rachunek oraz dla bezpośredniej korzyści uczestników. W odniesieniu do świadczonej przez spółkę usługi organizacji wydarzeń o charakterze sportowo-rekreacyjnym mamy do czynienia z usługą złożoną, zawierającą elementy charakterystyczne dla usługi turystyki. W ramach organizowanych wyjazdów spółka świadczy bowiem usługi własne, jak również we własnym imieniu i na własny rachunek zakupuje od podmiotów trzecich usługi dla bezpośredniej korzyści uczestników tych wyjazdów (m.in. pobyt w hotelu, wyżywienie, dostęp do atrakcji znajdujących się na terenie danego hotelu). Ponadto, aby uznać świadczone usługi za usługę turystyki, podmiot je świadczący nie musi być stricte biurem podróży, jak również wyjazd nie musi mieć jedynie waloru wypoczynkowego. Zatem świadczone przez spółkę usługi organizacji wydarzeń o charakterze sportowo-rekreacyjnym, w ramach których spółka nabywać będzie usługi zewnętrzne i będzie świadczyć usługi własne, stanowić będą usługę turystyki, o której mowa w art. 119 ustawy VAT.

W ramach świadczonej usługi organizacji wydarzeń o charakterze sportowo-rekreacyjnym, która stanowi usługę turystyki, spółka nabywa usługi zewnętrzne, jak również świadczy usługi własne. Do towarów i usług nabytych dla bezpośredniej korzyści turysty, o których mowa w art. 119 ust. 3 ustawy VAT, można zaliczyć jedynie takie towary i usługi, które podatnik nabywa od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty i nie stanowią one jednocześnie „środków” do wyświadczenia usługi własnej podatnika, która następnie staje się elementem kompleksowej usługi turystycznej. Natomiast wszelkie towary i usługi nabywane przez podatnika dla wyświadczenia usługi własnej, stanowiącej

następnie element usługi turystyki, należy uznać za wydatki dotyczące usług własnych opodatkowanych na zasadach ogólnych. Tym samym, świadcząc opisaną usługę turystyki, spółka powinna, w zakresie usług zewnętrznych (pobyty i noclegi oraz wyżywienie w hotelu wraz z ewentualnym dostępem do infrastruktury hotelowej), ustalać podstawę opodatkowania zgodnie z art. 119 ust. 1 i 2 ustawy VAT (z zastosowaniem procedury VAT marża), natomiast w odniesieniu do usług własnych podstawę opodatkowania określać odrębnie na zasadach ogólnych wynikających z art. 29a ustawy VAT.

Ustalenie, czy w przypadku wystawienia faktury ustrukturyzowanej, na której wskazano prawidłowego nabywcę i jego NIP, ale popełniono błąd w danych jednostki organizacyjnej wskazanej jako podmiot trzeci, korekta powinna nastąpić poprzez wystawienie faktury korygującej „do zera”,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 lipca 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.370.2026.1.MSO

W sytuacji podania błędnych/niepełnych danych dotyczących jednostki organizacyjnej JST, która wykazana była przez gminę na fakturze sprzedaży jako odbiorca w polu „podmiot trzeci”, skorygowanie ww. błędu powinno nastąpić – w myśl art. 106j ust. 1 pkt 5 ustawy VAT – poprzez wystawienie przez gminę faktury korygującej, zawierającej dane określone w art. 106j ust. 2 ustawy VAT, wskazującej jako przyczynę korekty błędne określenie danych w polu Podmiot3 oraz prawidłową treść korygowanych pozycji, czyli prawidłowe dane podmiotu trzeciego związanego z fakturą, innego niż sprzedawca (Podmiot1) i nabywca (wymieniony w części Podmiot2). Tym samym, w analizowanej sprawie korygowanie pierwotnie wystawionej faktury sprzedaży z powodu wskazania na niej błędnych/niepełnych danych faktycznego odbiorcy towarów i usług, tj. jednostki organizacyjnej JST wykazywanej jako podmiot trzeci, powinno nastąpić poprzez wystawienie przez gminę jako sprzedawcę faktury korygującej błędne/niepełne dane. W przedmiotowej sprawie, w sytuacji, gdy faktura została wystawiona na właściwego nabywcę (JST) i jego NIP, to wystawienie faktury korygującej „do zera” jest niezasadne.

Przepisy statuuja ogólną zasadę – prawo podatnika do korygowania uprzednio złożonych plików JPK_VAT z deklaracją podatkową. Złożony przez podatnika korygujący plik JPK_VAT z deklaracją podatkową zastępuje pierwotny (korygowany) plik JPK_VAT z deklaracją podatkową i pociąga za sobą skutki prawne, pozbawiając jednocześnie pierwotny plik JPK_VAT z deklaracją podatkową mocy prawnej. Korekta JPK_VAT z deklaracją podatkową ma na celu poprawienie błędu, który został popełniony przy jego sporządzeniu. Może on dotyczyć określenia wysokości zobowiązania podatkowego, wysokości nadpłaty lub zwrotu podatku oraz innych danych zawartych w treści tego pliku. Należy zauważyć, że skorygowanie pliku JPK_VAT z deklaracją podatkową polega na ponownym, poprawnym jego wypełnieniu. W rozpatrywanej sprawie nie wystąpi sytuacja, w której należy skorygować dane Podmiotu2, zatem gmina nie będzie miała obowiązku wykazywania faktury korygującej z prawidłowymi danymi Podmiotu3 w ewidencji dla celów podatku VAT i plikach JPK_VAT.

Obowiązek zgłoszenia przez bank na formularzu NIP-2 wszystkich posiadanych rachunków bankowych,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 lipca 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4018.10.2026.2.MGO

Wskazane przez bank rachunki, w tym rachunki bieżące, (...) oraz rachunki prowadzone przez bank zrzeszający (A. S.A.), stanowiące lokaty międzybankowe, na których lokowane są środki stanowiące aktywa banku, tj. wszystkie prowadzone dla banku rachunki bankowe są rachunkami, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. Zatem na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy o NIP, wskazane przez bank rachunki bankowe, z wyłączeniem rachunków VAT, podlegają obowiązkowi zgłoszenia do naczelnika US, tj. podlegają uwzględnieniu w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub aktualizacyjnym danego podmiotu.

Sam fakt prowadzenia działalności polegającej na land development, obejmującej nabywanie, przygotowanie i sprzedaż nieruchomości gruntowych, nie wyklucza możliwości wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 lipca 2026 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.317.2026.1.AS

Przedmiotem działalności spółki będzie nabywanie gruntów, ich przygotowanie do procesu inwestycyjnego, w szczególności uzyskanie warunków technicznych przyłączenia nieruchomości do sieci infrastruktury technicznej, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, uzyskanie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę dla planowanej inwestycji, uzyskanie wszelkich innych zgód, pozwoleń, opinii i uzgodnień koniecznych do realizacji planowanej inwestycji deweloperskiej, prowadzenie postępowań administracyjnych zmierzających do uzyskania wskazanych powyżej decyzji, warunków, zgód i uzgodnień. Następnie, po spełnieniu wszystkich warunków zawieszających zawarcie z właścicielem nieruchomości umowy przyrzeczonej i nabycia nieruchomości na własność, wraz ze wszystkimi prawami wynikającymi z uzyskanych decyzji i uzgodnień, zbycie nieruchomości. Nieruchomość wraz z całym kompletem sfinansowanej przez spółkę dokumentacji projektowej, ostateczną decyzją o pozwoleniu na budowę, pozostałymi uzyskanymi decyzjami administracyjnymi oraz warunkami technicznymi przyłączenia do sieci – będzie odpłatnie zbywana na rzecz podmiotu trzeciego (dewelopera), który zrealizuje na niej inwestycję deweloperską we własnym zakresie i na własny rachunek.

Przychody uzyskiwane z tytułu sprzedaży nieruchomości stanowią przychody osiągnięte z podstawowej działalności gospodarczej spółki. Nie można ich utożsamiać z przychodami pasywnymi, wymienionymi w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Przychody ze sprzedaży gruntów przygotowanych do procesu inwestycyjnego stanowią rezultat aktywnej działalności gospodarczej podatnika, wymagającej zaangażowania organizacyjnego i ekonomicznego, a zatem nie mieszczą się w katalogu przychodów pasywnych, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Jednocześnie wskazać należy, że możliwość wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek nie jest uzależniona od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, lecz od spełnienia przez podatnika wszystkich warunków określonych w art. 28j ustawy CIT oraz niewystąpienia przesłanek wyłączających, o których mowa w art. 28k ustawy CIT. W konsekwencji, przy spełnieniu warunków ustawowych – sam fakt prowadzenia działalności

polegającej na land development, obejmującej nabywanie, przygotowanie i sprzedaż nieruchomości gruntowych, nie wyklucza możliwości wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek. Tym samym, należy zgodzić się ze stanowiskiem, że opisany model wynagrodzenia, obejmujący komponent stały oraz komponent zmienny w formule profit share, nie pozbawi spółki prawa do wyboru ryczałtu od dochodów spółek.

Brak terminowego dokonania wpłaty pierwszej raty zaliczki uproszczonej nie skutkuje utratą prawa do zaliczek uproszczonych w całym roku podatkowym,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 lipca 2026 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.253.2026.1.AJ

Wybór uproszczonej formy wpłacania zaliczek uzależniony jest od wykazania podatku należnego w co najmniej jednym z dwóch odpowiednich zeznań rocznych (tj. zeznaniu złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy, lub roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata). O dokonanym wyborze podatnik powinien poinformować w zeznaniu za rok podatkowy, w którym wpłacane były zaliczki w uproszczonej formie. Jednocześnie przepisy nie warunkują skuteczności ww. wyboru od bezwzględnej terminowości uiszczania zaliczek w prawidłowej kwocie.

Samo zapłacenie zaliczki uproszczonej po ustawowym terminie nie powoduje utraty prawa do skorzystania z uproszczonej formy opłacania zaliczek za dany rok podatkowy. W takim przypadku dokonany wybór podatnik powinien potwierdzić w składanym zeznaniu rocznym. Zaliczki uproszczone, co do zasady powinny być opłacane w prawidłowej wysokości w terminach określonych w art. 25 ust. 1a i 2a ustawy CIT, w przeciwnym przypadku są traktowane jako zaległość podatkowa, od której zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej naliczane są odsetki za zwłokę. Jednak wybór uproszczonej formy opłacania zaliczek nie został uwarunkowany terminowością opłacania zaliczek. Tym samym uiszczenie wpłat z tytułu uproszczonych zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych po ustawowym terminie, nie powoduje utraty możliwości wyboru tej formy ich wpłacania za ten rok podatkowy.

Kwestia zwolnienia z VAT oraz zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej wystawiania spektakli artystycznych o tematyce erotycznej na portalu internetowym, za które otrzymywane jest wynagrodzenie w postaci honorariów,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 7 lipca 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.154.2021.14.ALN

W omawianej sprawie za każdy spektakl wnioskodawca otrzymywał honorarium, w ustalonej przez niego wysokości, w postaci tokenów/żetonów wymiennych na polską walutę. Wszelkie transakcje żetonów/tokenów na portalu były rejestrowane, ponadto proces ich zakupu i wypłaty odbywał się tylko i wyłącznie poprzez konto bankowe. W celu zasilenia swojego konta o żetony, które stanowią wirtualną walutę portalu należy wykonać przelew na konto portalu, który stanowi odpowiednią równowartość zakupionych żetonów, w tym celu należy powiązać swoje konto bankowe poprzez kartę

płatniczą z kontem portalowym. Taki sam proceder dotyczy spieniężania żetonów.

W przedmiotowej sprawie proces spieniężania tokenów/żetonów odbywa się wyłącznie za pośrednictwem konta bankowego. Transakcja taka jest rejestrowana w ewidencji na koncie portalowym i bankowym podatnika. Świadczone przez niego usługi są szczegółowo dokumentowane w ewidencji konta na portalu, gdzie znajdują się informacje od jakiego użytkownika, kiedy (z dokładnością do minuty) i za co podatnik otrzymywał żetony oraz w jakiej wysokości. W związku z powyższym należy uznać, że są spełnione warunki do zastosowania zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania usług na kasie rejestrującej, o którym mowa w § 2 ust. 1 w zw. z poz. 37 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Nie ma przy tym znaczenia fakt, iż pieniądze wpływają na konto wnioskodawcy za pośrednictwem portalu, a nie bezpośrednio od klientów. Również bez znaczenia pozostaje fakt, iż portale mogą dokonywać zbiorczych, okresowych przelewów, jeżeli do każdego przelewu będzie sporządzona odrębna specyfikacja usług, objętych tym przelewem. W tym przypadku, w którym płatność dokonana przez klientów zostanie przekazana przez portal na konto bankowe wnioskodawcy nie będzie on zobowiązany do stosowania kasy fiskalnej. A zatem, wnioskodawca ma prawo na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 37 załącznika do rozporządzenia, stosować zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej usług świadczonych na portalu.

Pomimo iż wnioskodawca wskazuje, że świadczy usługi kulturalne, którymi jest wystawianie pokazów/spektakli artystycznych również o tematyce erotycznej, to jednak w kontekście przepisów prawa oraz odwołując się do stanowiska judykatury opisane przez wnioskodawcę usługi nie stanowią usług kulturalnych objętych zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT. Należy bowiem zwrócić uwagę na cel, w jakim zostało wprowadzone zwolnienie od VAT dla usług kulturalnych, tzn., aby wykonywanie tych usług odbywało się w interesie publicznym, gdyż celem wprowadzenia tego zwolnienia było obniżenie kosztów dostępu do kultury i dziedzictwa narodowego. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw, aby uznać, że usługi świadczone przez wnioskodawcę, odbywają się w interesie publicznym i ich celem jest dostęp do kultury i dziedzictwa narodowego. Tym samym dla wykonywanych przez wnioskodawcę czynności nie znajdzie zastosowania zwolnienie od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT i należy opodatkować je właściwą stawką VAT.

Skutki na gruncie tzw. estońskiego CIT dokonania podziału przez wydzielenie ZCP,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 czerwca 2026 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.178.2026.3.PK

W skład wydzielonego zespołu składników wchodzić będą w szczególności: nieruchomości, umowy najmu, umowy z dostawcami mediów, stosunek zatrudnienia jednego pracownika przypisanego do działalności wydzielanej, decyzje administracyjne, środki trwałe przypisane do działalności wydzielanej, należności i zobowiązania działu nieruchomościowego, umowy ubezpieczenia, dotacje i dofinansowania, wszelkie inne umowy dotyczące nieruchomości, umowy z instytucjami finansowymi oraz inne prawa, obowiązki i składniki funkcjonalnie związane z działalnością działu nieruchomościowego, które na dzień podziału będą służyć prowadzeniu działalności wydzielanej.

Przed dniem podziału zostanie formalnie wyodrębniona ta część działalności w strukturze spółki (wnioskodawcy). Zarząd spółki podejmie stosowną uchwałę – formalne wyodrębnienie organizacyjne działu nieruchomościowego jako samodzielnej jednostki organizacyjnej funkcjonującej pod nazwą „segment nieruchomości i najmu” oraz przypisanie do niego określonych składników majątkowych, praw, obowiązków, relacji kontraktowych oraz personelu. W ewidencji spółki możliwe będzie przyporządkowanie do działu nieruchomościowego przychodów, kosztów, należności i zobowiązań związanych z wydzielaną działalnością oraz ustalenie jej wyniku finansowego i identyfikacja aktywów i pasywów związanych z prowadzoną działalnością nieruchomościową. Zespół składników przeznaczonych do wydzielenia będzie służył realizacji określonych zadań gospodarczych związanych z posiadaniem,

obsługą, utrzymaniem i komercyjnym wykorzystaniem nieruchomości oraz innych składników tworzących wydzielany obszar działalności. Po dokonaniu podziału przez wydzielenie, nowa spółka przejmie działalność prowadzoną dotychczas przez spółkę w ramach działu nieruchomościowego. Zamiarem nowej spółki jest kontynuacja działalności spółki w zakresie obrotu nieruchomościami z wykorzystaniem otrzymanych składników. Zatem, zespół składników materialnych i niematerialnych przypisanych do nowej spółki, stanowić będzie ZCP, o której mowa w art. 4a pkt 4 ustawy CIT.

Nowa spółka zamierza w pierwszym miesiącu swojej działalności – jeszcze przed dokonaniem wyodrębnienia – złożyć zawiadomienie ZAW-RD. Celem jest to, aby zarówno spółka (wnioskodawca), jak i nowa spółka korzystały z tego modelu opodatkowania po przeprowadzeniu restrukturyzacji. W sprawie mamy do czynienia z sytuacją objętą unormowaniem art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT. Wynika z niego, że prawo do kontynuowania opodatkowania ryczałtem jest uzależnione od tego, czy podmiot przejmujący również jest opodatkowany ryczałtem. Z opisu sprawy wynika, że obie spółki (zarówno wnioskodawca, jak i nowa spółka przejmująca majątek w wyniku podziału przez wydzielenie), na moment podziału przez wydzielenie będą opodatkowane ryczałtem od dochodów spółek. W związku z powyższym w analizowanej sprawie nie znajdą przesłanki do utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek. W świetle powyższego stwierdzić należy, że przeprowadzenie podziału przez wydzielenie spółki nie spowoduje utraty prawa do opodatkowania ryczałtem zarówno przez spółkę dzieloną, jak i spółkę przejmowaną.

Dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku ustalany jest dla składników majątku przejętych w drodze łączenia lub podziału. O dochodzie z tytułu zmiany wartości składników majątku można więc mówić w przypadku podmiotu przejmującego. Spółka akcyjna jest spółką, która będzie podlegać podziałowi, a więc spółką dzieloną. Z tytułu podziału przez wydzielenie nie przejmie więc ona żadnych składników majątku. Tym samym, w stosunku do spółki dzielonej nie będzie miał zastosowania art. 28m ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, ponieważ dotyczy on majątku nabywanego przez spółkę przejmującą, opodatkowaną ryczałtem od dochodów na podstawie rozdz. 6b ustawy CIT.

Pomimo spełnienia przez podatnika warunków wymaganych przez ustawodawcę co do zakresu podmiotowego, zawartych w rozdz. 6b oddział 2 ustawy CIT, nie wszystkie dochody osiągnane przez takiego podatnika mogą podlegać opodatkowaniu ryczałtem. Podatnik opodatkowany w tej formie nie podlega, zgodnie z literalnym brzmieniem art. 28h ust. 1 ustawy CIT, opodatkowaniu: od dochodów ustalanych na zasadach ogólnych wg stawki 19% lub 9% (art. 19), w zakresie tzw. przychodów z budynków opodatkowanych stawką 0,035% (art. 24b), w zakresie przychodów podlegających podatkowi minimalnemu opodatkowanych stawką 10% (art. 24ca) oraz w zakresie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej opodatkowanych stawką 5% (art. 24d).

Dla ustalenia podstawy opodatkowania w ryczałcie nie stosuje się innych przepisów ustawy CIT regulujących analogiczne kwestie, tj. w zakresie ustalenia dochodu, podstawy opodatkowania, stawki podatkowej, a także podatku od przychodów z budynków czy podatku minimalnego, których rozliczenie jest bezpośrednio związane z podstawowymi (klasycznymi) zasadami rozliczania podatku CIT. Tym samym, po stronie spółki nie powstanie przychód w wysokości wartości rynkowej składników majątkowych przeniesionych na nową spółkę ustalonej na dzień poprzedzający dzień wydzielenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy CIT. Wynika to z literalnego brzmienia przepisu art. 28h ust. 1 ustawy CIT.

W analizowanej sprawie dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku ustalony może zostać na moment (w miesiącu) przejęcia w drodze podziału ZCP spółki i odpowiadać nadwyżce wartości rynkowej składników przejętych w drodze ww. formy restrukturyzacji ponad ich wartość podatkową. Z wniosku wynika, że rozliczenie księgowe podziału przeprowadzone zostanie zgodnie z tzw. metodą łączenia udziałów, o której mowa w art. 44c ustawy o rachunkowości. Rozliczenie podziału metodą łączenia udziałów oznacza, że poszczególne pozycje odpowiednich aktywów i pasywów zostaną przeniesione do bilansu nowej spółki według ich wartości wynikających z ksiąg rachunkowych spółki.

Zastosowanie metody łączenia udziałów nie pozwala na przyjęcie przez nową spółkę składników majątku spółki w innej wartości niż ich wartość wynikająca z ksiąg rachunkowych spółki, czyli ich wartość nie zmieni się. Zatem stwierdzić należy, że po stronie nowej spółki nie powstanie dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 4 ustawy CIT.

Wynika to z faktu, że wartość składników majątku nie ulegnie zmianie, ponieważ rozliczenie księgowe podziału przeprowadzone zostanie zgodnie z tzw. metodą łączenia udziałów, o której mowa w art. 44c ustawy o rachunkowości. Również w wyniku ww. reorganizacji, po stronie nowej spółki nie powstanie przychód, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8c, 8d, 8f ustawy CIT. Wynika to z literalnego brzmienia art. 28h ust. 1 ustawy CIT, w świetle którego spółka przejmująca będąca opodatkowana ryczałtem nie podlega opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 19, art. 24b, art. 24ca i art. 24d ustawy CIT.

Ocena prawidłowości modelu akceptacji faktur wystawionych w imieniu i na rzecz dostawców. Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z takich faktur,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 czerwca 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.256.2026.1.EW

W Modelu 1 po zakończeniu okresu rozliczeniowego spółka opracowuje wstępny projekt faktury w formacie PDF. Dokument ten ma charakter roboczy i służy wyłącznie uzgodnieniu z przewoźnikiem danych, które mają zostać ujęte na fakturze. W związku z tym nie stanowi faktury ustrukturyzowanej i nie zawiera numeru KSeF. Następnie spółka przesyła ww. projekt faktury w formacie PDF do przewoźnika (np. pocztą elektroniczną) w celu jego weryfikacji. Zgodnie z umową przewoźnik ma 7 dni kalendarzowych na zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń. Zatem zakładany przez spółkę Model 1, jako proces akceptacji faktur wystawianych w imieniu i na rzecz dostawców, polegający na przygotowaniu proponowanej treści faktury w formie pliku PDF i jej zatwierdzeniu przez dostawcę (pełnomocnika dostawcy) przed wystawieniem i przesłaniem właściwej faktury ustrukturyzowanej w formacie XML do KSeF, nie będzie postępowaniem właściwym, gdyż przesyłany plik nie będzie miał formatu XML.

Uzgodnienie treści faktury pomiędzy sprzedawcą i nabywcą odbywać się powinno poprzez przesłanie nabywcy pliku XML, zaś sam proces akceptacji powinien wynikać z umowy zawartej pomiędzy stronami i nie jest realizowany w KSeF. Przyjęte przez spółkę rozwiązanie w Modelu 1, polegające na przesyłaniu do uzgodnienia pliku w formacie PDF przed wysłanką właściwej faktury w formacie XML do KSeF, nie wypełnia warunków z art. 106d ust. 1 w zw. z art. 106gb ust. 1 i 2 ustawy VAT. W konsekwencji spółce nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawionych w ramach samofakturowania w Modelu 1. Przedmiotem akceptacji przez dostawcę (przed wystawieniem i przesłaniem właściwej faktury ustrukturyzowanej w formacie XML do KSeF) jest projekt faktury sporządzony w formacie PDF, przesyłany pocztą elektroniczną, a nie plik faktury sporządzony w formacie XML, która jako faktura następnie jest przesyłana do KSeF.

Model 2 zakłada natomiast, że spółka generuje i przesyła bezpośrednio do KSeF fakturę ustrukturyzowaną w formacie XML, działając w imieniu przewoźnika. Po pozytywnej walidacji system nadaje fakturze numer KSeF. Przewoźnik może zapoznać się z treścią faktury poprzez jej pobranie z KSeF lub w postaci zwizualizowanego dokumentu (PDF z kodem QR) udostępnionego przez spółkę. Proces akceptacji faktur wystawionych przez spółkę w imieniu i na rzecz przewoźnika nie może odbywać się po wprowadzeniu przez spółkę faktur do KSeF. Potwierdzenie prawidłowości wystawionej przez spółkę faktury w ramach samofakturowania na podstawie art. 106d ustawy VAT powinno nastąpić poprzez przesłanie pliku XML faktury przed jej wysłaniem do KSeF. Zatem spółce nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur wystawionych przez spółkę w ramach procesu samofakturowania w Modelu 2, gdyż proces zatwierdzania tych faktur przez przewoźników będzie się odbywał po wprowadzeniu i wysłaniu faktury do KSeF, co nie odpowiada wymogom przewidzianym dla procedury samofakturowania.

Skutki podatkowe w CIT wyburzenia (fizyczna likwidacja) budynku w celu realizacji nowej inwestycji

budowlanej,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 czerwca 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.248.2026.1.SH

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Z wniosku wynika, że budynek będzie stanowił dla spółki środek trwały w rozumieniu art. 16a ustawy CIT. Przyszły proces rozbiórki budynku będzie związany z poniesieniem przez spółkę kosztów prac budowlano-rozbiórkowych (realizowanych na podstawie stosownych pozwoleń). Po wyburzeniu budynku spółka rozpocznie budowę nowego obiektu mieszkalnego. W momencie wyburzenia budynku w swych księgach rachunkowych spółka usunie budynek z rejestru środków trwałych. W chwili wyburzenia (likwidacji) budynek nie będzie jeszcze całkowicie zamortyzowany (pozostanie niezamortyzowana wartość początkowa budynku jako środka trwałego), co spowoduje stratę na likwidacji budynku.

W rozpatrywanej sprawie wykorzystywany dotychczas w działalności spółki środek trwały (budynek) ulegnie likwidacji w celu budowy nowego obiektu mieszkalnego. W wyniku realizacji inwestycji nie zostanie zmieniony rodzaj prowadzonej przez spółkę działalności. Spółka zarówno przed nabyciem nieruchomości (wraz z budynkiem), jak i po jego wyburzeniu (fizycznej likwidacji), będzie prowadziła tę samą działalność gospodarczą polegającą na realizacji inwestycji budowlanych. Wynikiem nowej inwestycji budowlanej będzie powstanie towaru – lokali usytuowanych w tych budynkach (lokali na sprzedaż), ten typ inwestycji budowlanej jest i będzie w zakresie prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej.

W świetle powyższego spółce przysługuje prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów straty związanej z likwidacją nie w pełni zamortyzowanych środków trwałych, o których mowa we wniosku. Podsumowując, strata wynikająca z likwidacji nie w pełni zamortyzowanych środków trwałych w wysokości niezamortyzowanej wartości budynku podlegającego likwidacji będzie stanowiła koszt uzyskania przychodów zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy CIT i nie będzie wyłączona z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy CIT. Wyburzenie (fizyczna likwidacja) budynku w celu realizacji nowej inwestycji budowlanej nie będzie stanowiło „zmiany rodzaju działalności” i nie będzie wyłączone z kosztów uzyskania przychodów.

Koszt w postaci straty na likwidacji (wyburzeniu) budynku nie będzie stanowił kosztu bezpośrednio związanego z uzyskaniem przychodu w postaci zbycia towaru (lokalu mieszkalnego), w zakresie w jakim nowa inwestycja polegać będzie na tworzeniu towaru przeznaczonego na sprzedaż. Koszt w postaci straty na likwidacji (wyburzeniu) budynku nie będzie stanowił kosztu bezpośrednio związanego z uzyskaniem przychodu w postaci zbycia towaru (lokalu mieszkalnego), lecz na podstawie treści art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy CIT (stosowanego a contrario) oraz art. 15 ust. 4d-4e ustawy CIT, będzie stanowił koszt uzyskania przychodu w dacie likwidacji (wyburzenia) budynku, jako tzw. koszt pośredni. Chociaż likwidacja (wyburzenie) budynku będzie powiązane gospodarczo z realizacją inwestycji deweloperskiej, to jednak związek ten jest dość odległy (koszty te związane są nie tyle z samą realizacją inwestycji, lecz z pozostałą wartością kosztów amortyzacji/nabycia wyburzanego środka trwałego). W tej sytuacji spółka jest zobowiązana zaliczyć nieumorzoną wartość likwidowanego budynku (jako spełniającego przesłanki do uznania go jako środka trwałego) do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych. Zatem – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – skoro likwidacja środka trwałego nie jest związana ze zmianą rodzaju działalności, strata z tego tytułu, w wysokości nieumorzonej wartości środka trwałego, powinna stanowić w całości bezpośrednio i jednorazowo koszt uzyskania przychodów. Nie można także zaliczyć nieumorzonej wartości środków trwałych do kosztów bezpośrednich w momencie sprzedaży towaru handlowego postawionego w miejsce tego środka trwałego, gdyż koszty te związane są z amortyzacją wyburzanego środka trwałego.

W odniesieniu do kosztów związanych z wyburzeniem budynku w sytuacji, gdy likwidacja budynku dokonywana jest w związku z planami inwestycyjnymi wzniesienia w tym miejscu nowego obiektu mieszkalnego, który stanowić będzie produkt – towar handlowy, należy stwierdzić, że koszty wybu-

rzenia (likwidacji) budynku są kosztami bezpośrednio związanymi z budową nowej inwestycji, będącej produktem – towarem handlowym. W sytuacji, gdy nowo wybudowany budynek (obiekt mieszkalny) będzie podlegał sprzedaży (będzie produktem – towarem handlowym), to kwota wynikająca z likwidacji budynku, którego rozbiórka była niezbędna do rozpoczęcia nowej inwestycji, stanowi koszt bezpośrednio związany z osiąganymi przez spółkę przychodami. W szczególności spółka może przypisać go do konkretnej inwestycji – nowo wybudowanego budynku (obiektu mieszkalnego), a tym samym do przychodu z konkretnego źródła, czyli sprzedaży budynku. W konsekwencji wydatki na likwidację poprzedniego budynku mają bezpośredni związek z przychodem ze sprzedaży nowo wybudowanego obiektu i powinny zostać zaliczone do kosztów podatkowych dopiero w momencie osiągnięcia przychodu z tego tytułu.

PACZUSKI TAUDUL

ANDRZEJ TADUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.tadul@ptpodatki.pl

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

WARSZAWA
ul. Giełdowa 7/9,
01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE
ul. Podchorążych 1,
40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN
ul. Spokojna 2,
20-074 Lublin
tel. 519 407 698
biuro.lublin@ptpodatki.pl

ptpodatki.pl